

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2008 r. — 4care przeciwko OHIM — Laboratorios Diafarm (Acumed)**(Sprawa T-575/08)**

(2009/C 55/76)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: 4care AG (Kilonia, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Redeker)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Laboratorios Diafarm, SA (Barbera del Valles, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 października 2008 r. w sprawie R 16636/2007-2 i oddalenie sprzeciwu wniesionego przez interwenienta;
- obciążenie pozwanego i interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Acumed” dla towarów należących do klas 3, 5 i 9 (zgłoszenie nr 4493136)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Laboratorios Diafarm, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny hiszpański znak towarowy „AQUAMED ACTIVE” (nr 2506452) dla towarów należących do klasy 5 oraz słowny wspólnotowy znak towarowy „AQUAMED ACTIVE” (nr 2882272) dla towarów należących do klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2008 r. — Niemcy przeciwko Komisji**(Sprawa T-576/08)**

(2009/C 55/77)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i B. Klein)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 983/2008 z dnia 3 października 2008 r. przyjmującego plan podziału pomiędzy państwa członkowskie zasobów zapisanych w roku budżetowym 2009 na dostawy żywności pochodzącej z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej potrzebujące we Wspólnocie;
- utrzymanie w mocy skutków rozporządzenia po stwierdzeniu jego nieważności;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 983/2008 z dnia 3 października 2008 r.⁽¹⁾, które zawiera obejmujący rok 2009 plan podziału żywności do wykorzystania przez osoby najbardziej potrzebujące we Wspólnocie.

Według strony skarżącej rozporządzenie to pozbawione jest podstawy prawnej w prawie wspólnotowym. Wydano je wprawdzie na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1234/2007⁽²⁾, którego podstawę prawną stanowią z kolei postanowienia dotyczące wspólnej polityki rolnej Wspólnoty (art. 36 i 37 WE w związku z art. 33 WE), jednak nie spełnia ono sformułowanych tamże wymogów.

Pierwotnie uchwalanie tego planu stanowić miało dodatkową kompetencję w zakresie wspólnej polityki rolnej przyznaną zasadniczo dla umożliwienia wykorzystania istniejących zapasów interwencyjnych w celach społecznych. Od wielu lat plan ten realizowany był jednak w drodze zakupów żywności na rynku, gdyż ze względu na reformę wspólnej polityki zewnętrznej zapasy interwencyjne praktycznie nie istniały. Strona skarżąca uważa, iż plan ten stanowi obecnie jedynie pozbawione podstawy prawnej narzędzie służące realizacji polityki społecznej Wspólnoty (zasada kompetencji powierzonych).

Zaskarżone rozporządzenie jest zatem niezgodne z uregulowaniami zawartymi w art. 27 ust. 2 rozporządzenia nr 1234/2007, który zezwala na zakup żywności na potrzeby realizacji planu tylko wówczas, gdy interwencyjne zapasy żywności są chwilowo niewystarczające. Wraz z upływem czasu znaczna przewaga żywności zakupywanej na rynku stała się jednak regułą.

Zaskarżone rozporządzenie nie służy też realizacji żadnego z celów wspólnej polityki rolnej określonych w art. 33 ust. 1 WE.

Dla uniknięcia trudności związanych z realizacją planów rocznych strona skarżąca zwraca się do Sądu o ograniczenie skutków stwierdzenia nieważności do dotyczących zakupów uregulowań zawartych w art. 2 w związku z załącznikiem II do rozporządzenia nr 983/2008.

- (¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 983/2008 z dnia 3 października 2008 r. przyjmujące plan podziału pomiędzy państwa członkowskie zasobów zapisanych w roku budżetowym 2009 na dostawy żywności pochodzącej z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej potrzebujące we Wspólnocie (Dz.U. 2008, L 268, s. 3).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. 2007, L 299, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2008 r. — DVB Project przeciwko OHIM — Eurotel (DVB)

(Sprawa T-578/08)

(2009/C 55/78)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: DVB Project (Le Grand Saconnex, Szwajcaria) (przedstawiciel: W. Pors, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Eurotel SpA (Mediolan, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 października 2008 r. w sprawie R 1387/2007-2; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: znak towarowy „DVB” dla towarów i usług z klas 9 i 38

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Eurotel SpA

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i uchylenie zaskarżonej decyzji

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 40/94, jako że Izba Odwoławcza nieprawidłowo uznała, że utrzymanie monopolu na zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie poważnie ograniczy działalność gospodarczą podmiotów gospodarczych działających w sektorze telekomunikacji; naruszenie art. 7 ust. 3 i art. 51 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, iż Izba Odwoławcza nie zbadała z merytorycznego punktu widzenia podniesionej przez skarżącą kwestii uzyskanego przez znak charakteru odróżniającego.

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2008 r. — Cantiere Navale De Poli przeciwko Komisji

(Sprawa T-584/08)

(2009/C 55/79)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Cantiere Navale De Poli SpA (przedstawiciele: A. Abate, adwokat, i R. Longanesi Cattani, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 21 października 2008 r. w sprawie pomocy państwa nr C 20/2008 (ex N 62/2008) przyznanej przez Włochy,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1177/2002 (Dz.U. L 172 z dnia 2.7.2002, s. 1) jest oparte na art. 87 ust. 3 lit. e) WE i ustanawia mechanizm tymczasowej ochrony przemysłu stoczniowego w celu ponownego ustanowienia warunków rynkowych zmienionych przez praktyki antykonkurencyjne stoczni koreańskich.